

РЕШЕНИЕ

№ 670

гр. София, 01.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 24.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **8558** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 – 178 от АПК.

А. Г. В. от [населено място] не е доволен от заповед № 1855/26.06.2012 г., издадена от полицейски орган при 09 РУП СДВР, с която оспорващият е задържан за 24 часа на основание чл. 63, ал. 1, т. 2 ЗМВР за неизпълнение на полицейско разпореждане, с което се осуетява полицейска проверка.

В жалбата са въведени оплаквания, че актът противоречи на материалния закон, че не съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК, тъй като от изложеното в него от фактическа страна не става ясно какво е основание за извършване на полицейската проверка, мястото ѝ и съдържанието на полицейското разпореждане. Посочването в заповедта „неизпълнение на полицейско нареждане, с което се осуетява полицейска проверка” не изпълнява изискването за мотивираност на акта, защото фактическите основания в него не трябва да са повърхностни, а подробни. По тези съображения се инвокира искане за отмяната му. Разноски не се претендират.

В съдебно заседание жалбоподателят не ангажира становище.

Ответникът - полицейски орган при 09 РУ „Полиция” – СДВР се представлява от юрк. Г., която счита жалбата за неоснователна.

От фактическа страна се установява:

Съгласно удостоверение на началник група Човешки ресурси 09 РУП СДВР Р. К. работи на длъжност старши полицай в група Охрана на обществения ред на сектор Охранителна полиция при 09 РУП СДВР по силата на издадена на 10.06.2011 г. от органа по назначаване заповед.

На 26.06.2012 г. ст. полицаи М. Г. адресирал до началника на 09 РУП СДВР докладна записка, според която на 25.06.2012 г. е назначен като АП 202 в състав със ст. полицаи Р. К. за времето от 19,00 ч до 07,00 ч на 26.06.2012 г. Около 02,10 ч. на [улица], срещу блок 502 спрели за проверка лек автомобил „Ф. Т.” с ДК [рег.номер на МПС], управляван от А. Г. В. и пътник В. К. Т.. Водачът не представил свидетелство за управление на МПС и валиден документ за „Гражданска отговорност”. Отправено му е устно разпореждане да представи оборудването на автомобила, което В. отказал да изпълни, заявявайки „Няма да си отварям багажника и няма да ви показвам нищо! Какви сте вие, бе!” След като докладвали на ОДЧ полицейските служители от АП 202 поискали съдействие от ППГ 9001, след чието пристигане водачът отворил багажника и показал оборудването. При справката в ОДЧ е установено, че лицето е криминално проявено, не е обявено за издирване. На Г. и колегата му е разпоредено да задържат В..

На 26.06.2012 г. ст. полицаи Г. съставил спрямо жалбоподателя АУАН бланков № 247324 за това, че на същата дата около 02,10 ч управлявал личния си автомобил „Ф. Т.” с ДК. [рег.номер на МПС], при полицейската проверка е отказал да изпълни полицейско разпореждане изразяващо се в отказ да отвори багажника на автомобила за представяне на задължително оборудване. Което /разпореждане/ е отправено многократно устно, с което е нарушен чл. 55, ал. 1 ЗМВР. Жалбоподателят е подписал декларация за запознаване с правата му и че не желае да ползва адвокатска защита и няма здравословни проблеми. Преписката съдържа и протокол за личен обиск на лицето от 26.06.2012г.

При изложената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните по делото, съдът намира от правна страна следното:

Актът е издаден от компетентен орган – Р. К. работи на длъжност полицаи в група Охрана на обществения ред, сектор Охранителна полиция в 09 РУП СДВР и е действал в качеството на полицейски орган.

Обстоятелството, че в заповедта не е посочено в какъв срок и пред кой орган може да се обжалва, не обуславя незаконосъобразността ѝ поради нарушение формата по чл. 59, ал. 2, т. 7 от АПК. Липсата на този реквизит е процесуално нарушение, но не е от категорията на съществените, тъй като не е довело до засягане на възможността страната да вземе участие в производството и да се защити по него. То има за последица приложението на чл. 140, ал. 1 от АПК - удължаване на срока за обжалване на акта от 14 дни на два месеца.

Спрямо В. е приложена ограничителна мярка задържане за неизпълнение на полицейско разпореждане, с което осуетява полицейска проверка. Няма пречка фактическите основания, мотивирали административния орган да се произнесе с дадено решение да бъдат изложени и отделно, в съпътстващите акта документи, в подготвящите неговото издаване, дори в уведомителното писмо до адресата на акта или в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща до съда. В разглеждания случай за фактически основания, мотивирали административния орган да издаде оспорената заповед за задържане, следва да се считат изложените в цитираната докладна записка и в съставения АУАН.

Задържането за срок до 24 часа е принудителна административна мярка, която в зависимост от случая би могла да има предупредително-възпиращ или преустановителен характер и се предприема с цел осуетяване извършването на противоправно деяние или прекратяването на вече започнало такова и отстраняване

на неговите вредоносни последици. За приложение на разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 2 ЗМВР е необходимо да бъде установено, че лицето, макар и да е предупредено за това, съзнателно продължава да пречи на изпълнението на служебните задължения на полицейските органи. Неизпълнението на полицейско разпореждане е само един елемент от фактическия състав на противоправното поведение, визирано в чл. 63, ал. 1, т. 2, но не е достатъчно основание за издаване на заповед за задържане, освен ако не е установено, че действително е довело до препятстване на полицейския орган, който издава заповедта да има възможност да изпълни задължението си по служба.

Установяването на фактическия състав по чл. 63, ал.1, т. 2 ЗМВР включва кумулативна даденост на две предпоставки: 1. полицейският орган да изпълнява свое задължение по служба и 2. лицето, въпреки че е надлежно предупредено, съзнателно да пречи на органа на изпълни задължението си по служба. Задържането по чл. 63, ал.1, т. 2 ЗМВР не представлява санкция за неизпълнение на полицейско разпореждане, а преустановителна ограничителна мярка, обезпечаваща безпрепятственото осъществяване на полицейски правомощия по опазване на обществения ред.

В разглеждания случай съдържанието на полицейското разпореждане е установено по преписката – да се представи пред органите задължителното оборудване на автомобила; установено е и неговото неизпълнение чрез възпроизвеждане в докладната записка на устната реакция на оспорващия и пасивната му процесуална позиция да посочи доказателства /напр. чрез разпит на очевидеца Т./ за опровергаването им. Видно от данните в докладната записка, след пристигането на ППГ 900 водачът е отворил багажника и е показал оборудването – това означава, че разпореждането е изпълнено, респ. полицейската проверка е приключила преди прилагането на принудителната мярка чрез фактическо задържане. Нещо повече - след като В. е отворил багажника на превозното средство и е показал оборудването е извършена проверка в информационните масиви на МВР дали същият се издирва, едва след което е формирана преценка да бъде задържан. Както бе посочено, мярката по чл. 63, ал. 1, т. 2 от ЗМВР не е санкция за осуетяване на изпълнението на задълженията на полицейския орган, а следва да обезпечи тяхното безпрепятствено осъществяване. В разглеждания случай тази мярка е наложена след успешно приключване на полицейската проверка. При условие, че В. е отворил багажника на автомобила и е показал неговото оборудване, е отпаднала необходимостта от задържане на лицето в поделение на МВР.

При горния анализ се налага извод за недоказан фактически състав по чл. 63, ал.1 ,т. 2 ЗМВР. Заповедта е материално незаконосъобразна, не съответства на целта на закона и следва да бъде отменена.

Независимо от изхода на спора на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски по делото поради липса на своевременно заявено искане.

Ръководен от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на А. Г. В. от [населено място] заповед № 1855/ 26.06.2012 г., издадена от полицейски орган при 09 РУП - СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на препис на страните пред Върховния

административен съд.

СЪДИЯ: